

GEZ		KARTA ADRESOWA ZABYTKU NIERUCHOMEGO		3. Miejscowość Górczyna	
1. Nazwa FOLWARK: (PODWÓRZE I) HYDROFORNIA (18)		2. Czas powstania Pocz. XX w.			
				4. Adres Górczyna 67-407 Szlichtyngowa	
				5. Przynależność administracyjna województwo lubuskie powiat wschowski gmina Szlichtyngowa	
				6. Formy ochrony Ustalenie ochrony w zmianie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa, w części dotyczącej miasta Szlichtyngowa i wsi Górczyna (Dz. Urz. Woj. Lubuskiego nr 25A z dn. 30 grudnia 1999 r., poz. 263).	
Widok na elewację zachodnią.					

8. Historia, opis i wartości

Historia.

Zespół folwarczny powstał w II połowie XIX w. Oba podwórze należały do jednego właściciela, był nim Rudolf von Szlichtyng. Jego posiadłość obejmowała 1101 mórg ziemi. Należało do niego oprócz zabudowań gospodarczych 7 dymów z 88 mieszkańcami. Produkcja towarowa nastawiona była głównie na hodowlę bydła. Do majątku właściciela folwarku należała także 1 kolonia puszczańska. Obecnie zachowane budynki gospodarcze i mieszkalne powstawały od końca XIX w. do początku XX w. Park jest starszy od zachowanych budynków folwarcznych, w zasadniczej części uzupełniony jednak młodszymi drzewami. W okresie powojennym zespół przechodzi kolejno pod PGR Kożuchów, od 1965 do 1978 r. rod Kombinat Rolny Stare Strącze, od 1978 do 1980 r. pod PGR - Długie Stare, a od 1980 r. PGR w Górczynie był samodzielnym przedsiębiorstwem. Obecnie jest własnością prywatną.

Opis.

Założenie usytuowane jest w południowej części wsi Górczyna, obejmuje ono park i podwórze gospodarczo-folwarczne oraz kolonię mieszkaniową. W południowo-wschodniej części znajduje się budynek hydroforni. Sąsiaduje on bezpośrednio z budynkiem stajni (17) i dawną rządówką (19). Hydrofornia, parterowa założona na nieregularnym rzucie zbliżonym do prostokąta na osi. Ściany wzniesione są z cegły ceramicznej, otynkowane. Elewacja frontowa (wschodnia) zwieńczona trójkątnym szczytem, trójosiowa. Detal architektoniczny w postaci gzymsu kostkowego, narożniki i wejście podkreślone zostało pilastrami.

Wartości.

Budynek prezentuje wartości zabytkowe, wartość artystyczną, historyczną i naukową. Jest przykładem folwarcznej architektury z przełomu XIX i XX wieku.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan zachowania.

Obiekt zachowany w dobrym stanie, pomimo przeprowadzonych remontów w historycznej bryle, kubaturze wraz z kształtem dachu. Zachowana historyczna kompozycja, artykulacja elewacji, proporcje. Budynek po remoncie dachu z bez zachowania krycia z dachówki ceramicznej. Budynek na bieżąco użytkowany, w dobrym stanie technicznym.

Postulaty dotyczące konserwacji.

Bezwzględnej ochronie konserwatorskiej podlega kompozycja, bryła obiektu, gabaryty, artykulacja elewacji oraz kształt dachu wraz z zastosowanymi technologiami. W trakcie prac należy dążyć do przywrócenia pierwotnego wyglądu elewacji, w tym odtworzenie historycznej kolorystyki i materiałów. Nie dopuszcza się docieplenia elewacji Należy prowadzić systematyczną kontrolę stanu zachowania pokrycia dachowego, udrażniać system odprowadzania wód opadowych.

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Bartosz Idryjan

20.09.2021r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

*dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewłączonych do wojewódzkiej ewidencji zabytków